

Jeg tror, at det vistnok maa erkjendes fra alle Sider for at være ubilligt, og i finantiel Henseende er der saa meget mindre Betænkelse ved at foretage Jernbaneanlæg paa denne Side af Store Belt, som de efter de hidtil havte Erfaringer betale sig ikke lidt bedre end Jernbaneanlagene paa den anden Side af Store Belt. De Penge, Staten paa den Maade anvender, ville da enten ganske eller for en væsentlig Del kun faae Karakteren af Omslytning af et rentebærende Aktiv til et andet rentebærende Aktiv, hvilket ingen Betydning kan have for Finantserne eller ialtfald en ringere Betydning, forsaavidt det nye Aktiv ikke strax betaler sig fuldstændig. Dette forekommer mig burde gjøre Regjeringen og Thinget mindre betænkkelige ved hurtig at tilfredsstille disse overordentlig længe opsatte Jernbanekrav, som høves paa denne Side af Store Belt. — Der er fra andre Sider udtalt Ønsker om, at Post- og Telegrafvæsenet skulde bringes til at svare Regning. Jeg kan ikke ganske stille mig paa dette Standpunkt. Stjøndt det selvfølgelig vilde være ønskeligt, kan det dog ikke opstilles som nogen Fordring, og navnlig kan det ikke opstilles, forekommer det mig, som en Fordring, naar vi samtidig udvide Postvæsenet til at omfatte Egne, til hvilke der er forholdsvis saa Postforsendelser, og Udgiften altsaa er forholdsvis større, og naar vi samtidig anlægge Telegraphstationer, til hvilke der er forholdsvis ringe Trafik. Thi derved forlanges der, at Forsendere af Post- og Telegrafbrev paa Router, som kunne betale sig, skulde betale for dem, der forsende Post- og Telegrafbrev paa Router, der ikke kunne betale sig; det bør ikke være de Folks Sag at betale dette, men det bør være Statskassens Sag i Almindelighed. De, som telegraferer fra Kjøbenhavn til Helsingør, skulde ikke betale for dem, der telegraferer til Vedby eller Åsaa; det vilde være ubilligt. Men forsaavidt Telegrafstationerne i Vedby og Åsaa ikke kunne betale sig, hvilket de ikke kunne fra først af, bør Statskassen bære denne Byrde. Jeg tror derfor, at det kun er med Modifikation, at denne Fordring kan opstilles. Naar det er udtalt, at det vilde være ønskeligt at faae nye Posttagter, da kan jeg ogsaa tiltræde dette, og jeg tror virkelig ikke, at det vilde have saa store Vanskeligheder at faae nye Posttagter gennemførte, som maaske vilde give noget mere Overskud, om end ikke paa nogen særlig Maade, og saa samtidig dermed vilde kunne ramme de forskellige Forsendelser paa en billigere Maade i Forhold til den Byrde, som de paalægges Postvæsenet.

Jeg tror i Virkeligheden ikke, at det vil være saa vanskeligt, som den høitærede Minister antog. Da Posttagtloven sidste Gang var for, tror jeg, at det, den strandede paa, var ikke blot eller ikke mest den Fordring, der var stillet om, at Løsten for almindelige Breve skulde forhøies til 10 Ore, men snarere var den afgjorte Modstand, der fra Regjeringens Side blev sat imod at lade aabne Forsendelser afgaa til en lavere Pris. Jeg tror, at der vistnok vilde kunne være opnaaet et Kompromis dengang, dersom Regjeringen ikke havde gjort en saa afgjort Modstand mod, at Brevkort og andre aabne Forsendelser skulde svare en lavere Porto. Jeg kunde efter de Udtalelser, her ere fremkomne, føle mig fristet til at gjøre et Forsøg paa at tilbyde Ministeren og Thinget et Udkast til nye Posttagter. Da jeg har været i et tidligere Udvalg desangaaende, tror jeg saa om trent at kende de Stemninger, som dengang gik igjennem Thinget, og Ministeriets Ønsker i saa Henseende foreligge jo i det Forslag, som Ministeren har forelagt. De nuværende Posttagter ere jo uheldige allerede af den Grund, at de ere ansatte i Skilling og derfor kun ved Beregninger kunne anvendes, og ogsaa fordi Postvæsenet i mange Retninger har udviklet sig siden den Tid, saa at der vistnok kunde være Grund til at tilspøe ikke saa nye Bestemmelser. — Jeg tillod mig, da jeg forrige Gang havde Ordet, at udtale den Betænkelse, som jeg nærede ved det Forslag, som er stillet fra den ærede Regjeringens Side om Paabegyndelsen af Anlægget af en stor Havn ved Frederikshavn. De Betænkigheder, jeg nærede, have senere fundet Støtte ved, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Paulsen), og jeg maa tilstaa, at de ingenlunde ere bleve svækkede ved, hvad blandt Andet den sidste ærede Læser yttrede, og heller ikke ved, hvad den høitærede Minister yttrede. Den høitærede Minister fremkom under sit Foredrag med en ganske eiendommelig Bemærkning i saa Henseende, hvilken jeg skal tillade mig at fremdrage. Den høitærede Minister ansøgte som en Grund til, at han havde udsat denne Sag, at han vilde lade den Agitation, som var reist i saa Henseende, dø hen. Det er netop denne Udtalelse, jeg tror, man bør lægge Mærke til. Den høitærede Minister mener altsaa, at naar der er reist en Agitation for en Sag i en vis Retning, skal man lade den vente, og jeg tør maaske supplere Løsten med, at jo stærkere Agitationen er, desto længere bør Sagen vente. Naar man